

Отже, працівники закладів вищої освіти, які готують майбутніх авіафахівців мають бути націленими на підготовку конкурентоспроможних пілотів\операторів повітряного руху, враховуючи вимоги документу ІКАО 9835 та умови підбивання кінцевого результату за рейтинговою шкалою ІКАО.

Список літератури

Manual on the implementation of ICAO the language proficiency requirements (Document 9835- AN/453) (2nd ed.). Montreal: International Civil Aviation Organization, 2010. URL: <https://skybrary.aero/sites/default/files/bookshelf/2497.pdf> (дата звернення 17.03.2024р.)

TDG Criteria & Evaluation Tool. Guidelines and explanations to evaluate the design of ICAO LPR Tests. – ICAEA, 2019. – [Режим доступу]: <https://www.icaea.aero/icao-lpr-tdg/guidelines/> (дата звернення 18.03.2024р.)

Микола ЧУМАК

*д. пед. н., професор кафедри інформаційних технологій і програмування
Українського державного університету імені Михайла Драгоманова,
Київ, Україна*

Тетяна ДУДКА

*д. пед. н., професор
кафедри педагогіки та психології професійної освіти
Національного авіаційного університету,
м. Київ, Україна*

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ДІЄВИЙ ІНСТРУМЕНТ РЕАЛІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНИХ ЗАВДАНЬ В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ

Реальним викликом сьогодення для кожного ЗВО є необхідність урахування на загальнодержавному рівні особливих умов воєнного часу. Останнє завдання проблематизувало питання формування у майбутніх фахівців проєктивних умінь. Актуальність останнього сфокусована на перспективності подальшого функціонування фахівця в умовах невизначеності, що породжує гостру необхідність розвитку на особистісному рівні здатності до оперативного прийняття найоптимальніших рішень, виходячи з умов, що склалися. Фокусування дослідницької уваги саме на проєктній діяльності, яка найбільш

повнопланово розкривається на рівні побудови складних комунікативних зв'язків між різними учасниками групи, має надзвичайно важливе значення для правильного розв'язання типових та нетипових задач у найкоротші терміни.

Досвід засвідчує, що досить перспективним (зокрема, для удосконалення умов сьогоденного змішаного навчання) є поєднання процесу використання електронних освітніх ресурсів з проектною діяльністю, що активізує у подальшому формування професійно-комунікативної компетентності потенційних випускників. На рівні сучасного соціокультурного поля, важливість останньої тенденції приховується у наростаючій необхідності систематичного обміну між суб'єктами діяльності великими об'ємами інформації, за умов прямої дії високошвидкісних часових показників.

На сьогоднішній день, доволі значущими визнаються наступні особистісні уміння та здатності випускників ЗВО (зокрема, пов'язані з використанням у навчальному процесі інформаційно-комунікативних технологій):

- ✓ аналізувати та передбачати результативність комунікативного діалогу, виокремивши на його рівні основну та другорядну інформацію;
- ✓ прогнозувати зміст інформації, що надходить на основі синтезу вербальних та невербальних засобів спілкування;
- ✓ враховувати рівень мовної культури з метою прийняття правильних комунікативних мір для розв'язання типових та атипових ситуацій;
- ✓ вибудовувати власну мовну поведінку, на основі урахування першочерговості професійних завдань (поточних, термінових, оперативних);
- ✓ переконувати співрозмовників у правоті власних поглядів та переконань;
- ✓ формулювати свою думку максимально лаконічно та зрозуміло для усіх учасників комунікативного процесу;
- ✓ адаптовувати свою комунікативну поведінку відповідно до реально існуючої ситуації.

Узагальнюючи вищевикладене стає зрозумілим, що потенційні можливості ІКТ як прогресивного інструменту збагачення освітнього процесу інноватикою є невичерпними. Вагомість останнього відслідковується, зокрема, у можливості побудови двостороннього діалогу в рамках єдиної кодифікаційної системи знаків та символів, що уможливають презентацію існуючого крізь призму існуючої та віртуальної реальності. Наведена фактажність найбільш виразно дозволяє

досягти успіху на шляху до побудови полікультурного професійно-комунікативного процесу на рівні різних соціокультурних груп та соціальних інститутів.

Перед кожним без винятку українським ЗВО постав реальний виклик: необхідність створення цифрового освітнього простору (зокрема, репрезентованого багаторівневістю електронних освітніх ресурсів), забезпечуючого виконання функції засобу зв'язку як на рівні індивідуально-диференційованої так і групової діяльності. Вище названі ресурси повинні вирізнятися чітко сформульованим та водночас легким для сприйняття контентом, наповненим необхідними гіперпосиланнями. У цьому аспекті, на наш погляд, важливе значення має і «творчий» підхід до художнього, технологічного та технічного наповнення контенту, який повинен подаватися у чіткій логічній послідовності викладу навчального матеріалу. Такий навчальний «контент» повинен містити завдання для перспективної реалізації функцій поточного та проміжного контролю, оскільки якість засвоєння суб'єктами пізнання навчального матеріалу повинна бути повсякчас під чітким контролем викладача. Системний аналіз рівня засвоєння навчального матеріалу тими хто навчається забезпечує викладача можливістю коригування педагогічних дій, за умов виникнення такої необхідності.

На сьогодні, перспективним залишається завдання розробки інноваційних освітніх методик навчання різних освітніх компонентів з допомогою залучення ІКТ. Саме останні уможливають полегшення процесу отримання суб'єктами пізнання інформації та систематичного доступу до неї, на основі урахування їх індивідуальних освітніх потреб та здібностей.